

Bilag.

Finansministeriet.

København, den 19. Marts 1932.

Under Iste Behandling i Landstinget af Forslag til Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v. blev der af en Partiordfører fremsat Bemærkninger, hvorefter man ved Udarbejdelsen af nævnte Lovforslag skulde have undladt at tage fornødent Hensyn til Lærerne ved de militære Skoler, idet der ikke i Lovforslagets § 3, Stk. 2, findes nogen Lønningsklasse, hvortil disse kan henføres i pensionsmæssig Henseende, saaledes at man ved Lovens praktiske Anvendelse vilde blive nødt til at henføre dem til Lønningsklassen for „Haandværkere“; denne Omstændighed i Forbindelse med Bestemmelsen i § 12, Stk. 1, om Nedsættelse af Pensionsindtægten (i Forholdet mellem deres Beskæftigelsesgrad og tilsvarende fuld Beskæftigelse) vilde medføre, at der vilde finde en urimelig Nedsækning af de paagældende Læreres hidtidige Pensionsmuligheder. Jeg skal i Anledning af disse Bemærkninger udtale følgende:

Det er rigtigt, at Hensigten er, at disse Lærere ved Pensionering skal henføres til den i Forslagets § 3, Stk. 2, omhandlede Lønningsklasse for Haandværkere. Grunden til, at Lønningskommissionen ikke har fundet Anledning til at oprette en særlig Lønningsklasse for Lærere, er, at saadanne normalt ikke vil have Adgang til Pensionsret efter Loven, idet alle Lærerne ved de militære Skoler har deres Virksomhed ved disse som Bibeskæftigelse, jfr. § 1. Kun et mindre Antal af de nuværende Lærere — nemlig de, som ved Lovens Ikrafttræden har tilbagelagt mindst 10 Aars Tjeneste som „Civilarbejdere“ — faar ved Overgangsbestemmelsen i § 12, Stk. 1, Adgang til Pension efter Loven, uanset at Lærergerningen er en Bibeskæftigelse. Da der som Følge heraf kun i den første Overgangstid vil kunne blive Tale om Pensionering af saadanne Lærere (det vil i øvrigt kun dreje sig om et meget begrænset Antal Pensioneringer), har man ikke fundet det systematisk heldigt at have nogen Regel om Henførelse til en saadan Lønningsklasse, selv om Mangelen af en saadan i Overgangstiden vil medføre, at man — hvad der dog ikke lovteknisk er noget til Hinder for — i Praksis maa henføre de Lærere, som der kan blive Tale om at pensionere, til Lønningsklassen for „Haandværkere“.

Det er ogsaa rigtigt, at disse Læreres Pensionsvilkaar vil blive betydelig forringet efter Forslaget. Det var imidlertid i Lønningskommissionen en *absolut Forudsætning*, at den nye Civilarbejderlovs Bestemmelser ogsaa kommer til Anvendelse paa de Civilarbejdere, som har gjort Tjeneste under den nuværende Civilarbejderlov, forudsat at de ikke allerede er pensionerede inden Lovens Ikrafttræden, idet hele Lovforslagets Opbygning indenfor de forudsatte økonomiske Rammer er betinget af, at dets Pensionsbestemmelser — ogsaa, hvor disse medfører en Forringelse af Pensionsvilkaarene — kommer til Anvendelse paa samtlige Civilarbejdere, uanset om de allerede har tilbagelagt en længere Tjenestetid efter den nuværende Lov, ja selv om de allerede nu opfylder Betingelserne for at kunne faa tillagt Pension efter denne Lov (20 Aars Tjeneste efter det fyldte 18de Aar), hvorfor der alene, hvor den nye Lovs strengere Bestemmelser fuldstændig vilde afskære veltjente Civilarbejdere fra Adgang til Pensionsret — som Tilfældet vilde være for de militære Lærere med over 10 Aars Tjeneste —, er givet visse Overgangsbestemmelser til Fordel for disse.